

- TNOiK pod nazwą INO (Instytut Naukowej Organizacji) został założony 20 kwietnia 1925 roku przez Komitet Organizacyjny powołany we wrześniu 1924 roku w składzie:
  - 1. Ignacy RADZISZEWSKI - profesor Politechniki Warszawskiej,
  - 2. Karol ADAMIECKI - profesor Politechniki Warszawskiej,
  - 3. Stanisław ARCT - wiceprezes Amerykańsko-Polskiej Izby Handlowo-Przemysłowej w Polsce,
  - 4. Piotr DRZEWIECKI - b. Prezydent miasta stołecznego Warszawy,
  - 5. Waław HAUSZYLD - przedstawiciel Ministerstwa Przemysłu i Handlu,
  - 6. Marian KLOTT - przedstawiciel Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej,
  - 7. Wojciech KORFANTY - poseł na Sejm,
  - 8. Stanisław LEŚNIEWSKI - Dyrektor Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie,
  - 9. Stanisław ŁUBIŃSKI - przedstawiciel Towarzystwa Techników i Handlowców Polaków w Ameryce,
  - 10. Włodzimierz MARUSZEWSKI - Dyrektor Stowarzyszenia Kupców Polskich,
  - 11. Józef MOKRZYŃSKI - przedstawiciel Polskiego Związku Organizacji i Kółek Rolniczych,
  - 12. Stanisław WASILEWSKI - przedstawiciel Ministerstwa Kolei,
- Na założenie i utrzymanie INO zbierano fundusze na podstawie wcześniejszych deklaracji od instytucji państwowych i osób prywatnych. Deklaracje przewidywały wpłaty na poziomie - na założenie Instytutu od 100 zł do 5.000 zł, na funkcjonowanie Instytutu przez pierwsze trzy lata od 100 zł do 5.000 zł rocznie. Deklaracje złożyły m.in. Tramwaje Miejskie, Bank Handlowy, Ministerstwo Spraw Wojskowych, Cukrownie, Elektrownie, Giełda Pieniężna, Towarzystwo Akcyjne Warszawskich Kolei Dojazdowych,
  - Pierwszym redaktorem czasopisma „Przegląd Organizacji”, założonym w 1926 roku został Pan Waław MILEWSKI,
  - Jesienią 1927 roku dokonano zakupu, od Spółdzielni Mieszkaniowej, lokalu użytkowego o powierzchni 398 m² w Warszawie przy ul. Mokotowskiej 51/53, a w 1928 roku dokupiono jeszcze 95 m². Łącznie na Mokotowskiej INO posiadał lokal o powierzchni ponad 480 m²,
- INO powstał jako autonomiczna instytucja przy Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie. Osobowość prawną wraz z samodzielnością i zmianą nazwy na Instytut Naukowej Organizacji i Kierownictwa, otrzymał 1 czerwca 1933 roku (na I Walnym Zabraniu Członków). Niestety profesor Karol ADAMIECKI nie doczekał tej chwili gdyż zmarł 16 maja 1933 roku,
- W czerwcu 1938 roku dokonano drobnej zmiany nazwy Instytutu z Instytut Naukowej Organizacji i Kierownictwa (INOiK) na Instytut Naukowej Organizacji i Kierownictwa (INOiK),
- Po II wojnie światowej działalność INOiK została wznowiona w Krakowie w pierwszym kwartale 1945 roku (pierwsze w Polsce Ludowej Walne Zebranie Członków odbyło się 27 marca 1945 roku) - Prezesem Zarządu został wybrany profesor Stanisław BIEŃKOWSKI. Centrala INOiK i Redakcja „Przeglądu Organizacji” funkcjonowały w Krakowie do 31 grudnia 1947 roku,

- W 1946 roku siedzibą INOiK był lokal w Krakowie przy Wałach Zygmunta Augusta 2/3 w gmachu Akademii Handlowej, użyczony przez ówczesnego Rektora profesora Górskiego.
- Dnia 3 września 1948 r. następuje kolejna zmiana nazwy na Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierownictwa.
  - Paradoxem w historii TNOiK był fakt, że w 1949 roku, w uznaniu działalności, Towarzystwo otrzymało od Prezydium Rady Ministrów znaczącą dotację, po czym w grudniu tegoż samego roku zapada uchwała o jego likwidacji,
  - O likwidacji TNOiK 4 grudnia 1949 roku zdecydowało 22 członków - głosowało łącznie 24, gdy ogólna liczba członków wynosiła około 400 osób. Obecnie, niestety, brak jest pełnej dokumentacji, która potwierdziłaby prawomocność ówczesnego Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia. Prezesem TNOiK był wówczas min. Wincenty JASTRZĘBSKI,
  - Wydział Społeczno-Administracyjny Prezydium m.st. Warszawy wykreślił TNOiK z rejestru stowarzyszeń 28 kwietnia 1953 roku,
  - Do ponownego powołania TNOiK 6 kwietnia 1957 roku, przez 10 osobową Komisję Reaktywacyjną, w dużej mierze przyczyniło się poparcie ówczesnego Prezesa Polskiej Akademii Nauk profesora Tadeusza KOTARBIŃSKIEGO. Zebrania Zarządu Tymczasowego odbywały się w siedzibie PTE przy ul. Nowy Świat 49,
  - Pierwszą, po reaktywowaniu, siedzibą Zarządu Głównego TNOiK był gmach Komisji Planowania przy Placu Trzech Krzyży w Warszawie,
  - W marcu 1964 roku Zarząd Główny TNOiK, odzyskując historyczną siedzibę w Warszawie przy ul. Mokotowskiej 51/53, wpłacił do Spółdzielni DOM wkład budowlany w wysokości 370.579 zł za lokal nr 60 o powierzchni 446 m². TNOiK był członkiem Spółdzielni od 1927 roku,
- I Zjazd Krajowy TNOiK (zamiast Walnego Zebrania) odbył się 12 maja 1977 roku.
Jedną z głównym zmian wprowadzonych przez Zjazd było przedłużenia kadencji władz i organów opiniodawczo-doradczych do czterech lat.